

SÓN TEMPS DIFÍCILS. Per alguns d'extrema dificultat econòmica. Ens veiem atacats constantment per notícies d'amics, coneguts i desconeguts amb veritables drames personals i familiars. La crisi ha omplert els menjadors socials, Càritas o el Banc d'Aliments. Unes entitats que es veuen superades davant la virulència de les necessitats i l'escassetat de recursos públics.

L'home es va prendre el seu. En va pagar dos i va marxar.

pot ser la nostra aportació altruista. I ens ensorrem. És tal la magnitud de la tragèdia que no ens veiem capacitats. Però caldria recordar Ghandi i la seva dita: "el que faig és insignificant però és molt important que ho faci". I, si prestem atenció, arreu podem trobar minúscules iniciatives solidàries. Fa uns dies era assegut dins un bar. Era moment per donar inici al ritual matutí de prendre el cafè i llegir a Emma Riverola i el seu

article a *El Periódico*. Envaït per l'aroma de l'or negre i les lletres dolçament feridores que defineixen el seu estil, em van sorprendre les paraules de qui s'havia posat al meu costat.

-Un *café con leche* y uno pendiente. L'home es va prendre el seu. En va pagar dos i va marxar. A l'aixecar els ulls vaig veure un cartell que ho deixava clar: *Se admiten cafés pendientes*. M'havia passat desapercebut.

Als pocs minuts demanaven aquell cafè pendent. Com l'anterior client, m'era absolutament desconegut. Però un únic encreuament de mirades va servir per imaginar la seva situació per-

sonal. Se'l va prendre frisos, amb l'ànsia pròpia de qui ja no es permet ni aquest petit plaer. Un cop acabat, va donar les gràcies i va marxar.

Aquell insignificant gest del primer va ser de gran importància per al segon. Fins i tot jo vaig acabar deixant pagat un cafè pendent. No necessito saber qui se'l va prendre. M'agrada pensar que va ser útil. Això sí, per un moment vaig visualitzar un altre ritual de la cantonada de casa: *perdone, ¿tiene para un café con leche?*

Ara camino per Granollers i no veig cap d'aquests cartells. Coneixeu algun bar que accepti cafès pendents?

La pregunta

¿Encuentra correcta la práctica del escrache?

ENRI SOLÀ 50 años, Granollers

"Estoy totalmente a favor. Hay que parar los desahucios como sea".

ABEL BARRERA 40 años, Granollers

"Sí, porque de esta manera los políticos se darán cuenta del drama que suponen los problemas de vivienda".

RAMIRO SIÑANI 29 años, Granollers

"Estoy de acuerdo con la causa, pero preferiría que se usaran otros métodos".

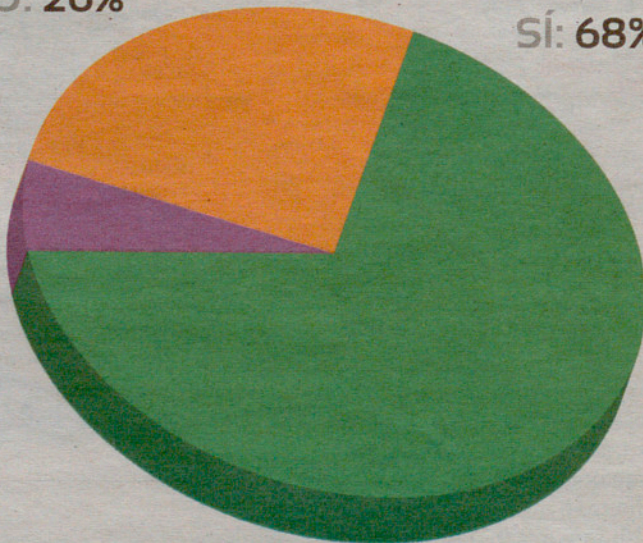
NO: 26%

SÍ: 68%

Ns/Nc: 6%

Encuesta: Oriol Serra
Fotos: Xavier Solanas

Encuesta realizada a 100 personas escogidas al azar en las calles de Granollers el pasado martes, 9 de abril de 2013.

Esperit emprenedor

Les paraules "emprenedor" i "emprenedoria" ara sonen més que mai; i això és degut sense cap mena dubte a la crisi econòmica que vivim. Sovint s'associa l'esperit emprenedor d'una persona amb la seva iniciativa professional per a crear empreses competitives que impulsin la productivitat. Amb aquesta idea la Direcció General de la Joventut de la Generalitat de Catalunya i altres Institucions s'afanyen a donar pautes als joves per tal que siguin capaços d'arriscar-se en projectes innovadors i creatius. Totes aquestes iniciatives segur que estan bé; però al meu entendre, el concepte "emprenedoria", va molt més enllà del que és purament empresarial. Són valors que s'haurien de fomentar entre els nens i nenes des de petits, tant a l'escola com a la família, per tal de preparar-los degudament per afrontar els reptes de la gran empresa que representa l'ofici de viure.

S'ha d'impulsar als nens a ser creatius; estimular-los per afrontar riscos i aprendre del fracàs. Una frase de Louis Pasteur diu: "No eviteu als vostres fills les dificultats de la vida, ajudeu-los més aviat a superar-les", i a Winston Churchill s'atribueixen aquestes paraules: "L'èxit és anar de fracàs en fracàs sense perdre l'entusiasme". Vull recordar un consell que de petit em va donar el Sr. Joaquim, un mestre que em volia bé: "Espavila't per ser una persona de profit a la vida"; paraules senzilles i alhora entranyables.

L'esforç i les iniciatives emprenedores ens poden ajudar per muntar una empresa o com a treballador; però tal com he dit abans, no es limiten a la vida professional de les persones. Necessitem gent emprenedora i amb ganes de fer un gran esforç per liderar la pròpia vida, des de les primeres etapes fins a la maduresa. Quina empresa hi ha més important que ser un bon organitzador d'un mateix? Quin treball hi ha més emocionant que ser el capità del propi vaixell?. La vida planteja constantment conflictes que per resoldre'ls ens fa falta seguretat, perseverança, entusiasme, lideratge, capacitat d'anàlisi, intuïció... Totes aquestes habilitats, sense oblidar els coneixements i les experiències adquirides, són imprescindibles per gaudir d'una vida de "profit" tant en l'àmbit personal com professional.

La Fundació Espavila, per tal d'inculcar la cultura de l'esforç entre els nostres joves, va crear les "Beques Educar Fomentant l'Esforç". Si hi estàs interessat pots consultar les bases a la nostra web; la segona convocatòria resta oberta fins al trenta d'abril. Ajudem els infants a descobrir el món a partir de petits detalls i alhora motivem-los a tenir idees i a ser creatius; segur que en aquesta tasca l'emprenedoria i la cultura de l'esforç hi seran presents. Espavila't.

Joan Vila
President Fundació Espavila
www.espavila.cat

Joan Vila